

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25865/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у правној ствари предлагача малолетног АА из ..., кога заступају законски заступник ББ, мајка и пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рж г 230/24 од 28.10.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рж г 230/24 од 28.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Београду Рж г 230/24 од 28.10.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 П 528/23 од 06.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор малолетног АА ради убрзања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 28639/21. Ставом другим изреке, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова насталих поводом изјављеног приговора, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Београду Рж г 230/24 од 28.10.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблагоприятна жалба предлагача изјављена 21.12.2023. године због неодлучивања о приговору предлагача од 12.10.2023. године ради убрзања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 28639/21. Ставом другим изреке, одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Вишег суда у Београду Р4 П 528/23 од 06.08.2024. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев предлагача за досуду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка у складу са чланом 407. став 1. тачка 3. ЗПП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. став 1. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Ставом првим изреке побијаног решења одлучено је о процесном питању. Одлука у ставу другом изреке побијаног решења заснована је на становишту да у поступку по жалби изјављеној против решења о трошковима првостепеног поступка није повређено право на суђење у разумном року, пошто се о овако изјављеној жалби не поступа приоритетно, при чему је о жалби у међувремену решено и одлука отправљена 13.06.2024. године. Имајући у виду да је институт посебне ревизије резервисан за материјалноправна питања, као и да уз ревизију нису достављене одлуке судова као доказ различите судске праксе која би налагала потребу њеног уједначавања, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015 и 92/2023) прописано је да су правна средства у поступку у ком се штити право на суђење у разумном року приговор ради убрзања поступка, жалба и захтев за правично задовољење (члан 3. став 1.); да се приговор и жалба могу поднети док се поступак не оконча (члан 5. став 1.); да странка чији је приговор одбијен може поново поднети приговор у року од четири месеца (члан 13. став 1.); да против решења председника непосредно вишег суда о жалби није дозвољена жалба (члан 21.).

Пошто је одредбама посебног закона, по којима се спроводи посебан поступак у сврху убрзања поступка до његовог окончања, односно поступка у коме се не решава о материјалноправним питањима, изричито искључено право на изјављивање жалбе против решења донетог од стране председника непосредно вишег суда о жалби, а странка по правилима тог поступка своја права у даљем штити подношењем новог приговора, а не подношењем ванредних правних лекова, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**